

Δι' ὃ καὶ ἡμεῖς, ὅσῃν συμπάθειαν ἀρνούμεθα εἰς τὸν υἱὸν, πύτῃν δαφνίως χορηγοῦμεν εἰς τὸν πατέρα. Ἀρχὰς συνεπίεζε φρονήματα εὐγενῆ, αἰσθήματα πνέοντα ἀρετὴν καὶ πατριωτισμὸν εἰς αὐτὸν εὐρισκόμεν' εἰς αὐτὸν αἰσθήσεως καλλιέργειαν, δξύτητα κρίσεως φιλολογικῆς, ποιήσεως ἄνθος βλαστάνον ἐκ πεκαυμένου νοός, γλώττης νεῦρον, καὶ βέλος σαρκασμοῦ δικτικού ἀλλὰ φιλοκαλοῦ ἐνταυτῷ καὶ χαρίεντος. Ἐν γένει ἀγαπῶμεν οὐχὶ τὸν ψευδῆ ἀλλὰ τὸν ἀληθῆ ἥρωα τοῦ ποιήματος, ὃ δὲ ἥρωας οὗτος εἶναι ὁ ποιητής.

Ρ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ.

Ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθεσεί τοῦ Λονδίνου.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀγγλίας εἰδήσεις, ἔξ προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τῶν ἀποσταλέντων εἰς τὴν Παγκόσμιον ἐκθεσιν, ἐτιμῆθησαν διὰ βραβείων γ' τάξεως τὸ ροδόμελιν, τὸ Ἰμίττειον μέλι, οἱ σπόγγοι, τὸ σαπωνόγλωα τῆς Μήλου, ἡ Θοραϊκὴ γῆ, καὶ ὁ Ἑλληνικὸς ἱματισμός. Δύναται ἄρα νὰ καυχῇται καὶ ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ὅτι δὲν παρεστάθη ὡς δορυφόρος ἄσημος καὶ ἀφανὴς ἐπὶ τῆς ἀπεράντου σκηνῆς, ἐρ' ἥς κατέπληξαν τὴν οἰκουμένην γίγαντες καὶ τιτάνες.

Ἐκ τῶν ἐξ προϊόντων, τὸ τελευταῖον μόνον ἀνήκει εἰς τὴν κυρίως βιομηχανίαν. Ἐὰν ἀπερασίζομεν νὰ ἐξετάσωμεν τὰ αἰτία δι' ἃ εὐδοκίμησαν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο οἱ ἡμέτεροι εἰς τὴν κατασκευὴν ἑλληνικῶν ἐνδυμάτων, ἠθέλομεν ἴσως πορισθῇ τὸ συμπέρασμα, ὅτι μόνον τὸ εἶδος τοῦτο τῆς βιομηχανίας ἐνισχύθη ἐξαιρέτως, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῶν Εὐρωπαίων τῆς γνώμης, καὶ ὅτι ἐνισχύθη, διότι ἡ φρονητὴν ἔλλα ἐθεωρήθη ὡς ἀντιπροσωπεύουσα τὸ ἑλληνικὸν πρό-ημα, ὡς γνώρισμα ἰδιάζον τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτήρος, ἡ τῆς ἐθνικῆς ἀτομικότητος, ὡς ἤθελον εἰπεῖ εἰ καθ' ἡμᾶς φιλόσοφοι. Ἡθέλομεν προτέτι πορισθῇ καὶ ἄλλο συμπέρασμα ἐπίσης βέβαιον, ὅτι, καὶ τοὶ μικροί, καὶ τοὶ πτωχοί, ἐδυνάμεθα, ἐνισχυόμενοι, καὶ τὴν κοινωφελεστέραν βιομηχανίαν νὰ βελτιώσωμεν. Δὲν εἴμεθα σύμφωνοι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων ἐπιτροπῆς τῶν Ἀθηνῶν, εἰπούσης ἐν τῷ ὑπομνήματι αὐτῆς ὅτι, «ἡ ἐνεργητικότης τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξε τὸ ἔθνος κατὰ τὰ τελευταῖα εἴκοσιν ἔτη εἰς τὰ ἀναγκαιότερα, ἦτοι εἰς τὸ νὰ καλλιεργήσῃ τὴν γῆν, νὰ ἀναγειρῇ πόλεις, καὶ ν' αὐξήσῃ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν, δὲν ἐσυγχώρησεν εἰς αὐτὸ νὰ δυνήθῃ νὰ βελτιώσῃ κατὰ μέρος τὰς τέχνας καὶ τὴν ἀνωτέραν βιομηχανίαν του.» Ναί, μὲν καὶ αἱ τέχναι καὶ ἡ βιομηχανία δὲν ἀκμάζουσιν εἰμὴ μετὰ τῶν μεγάλων καὶ πλουσιῶν ἐθνῶν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν κοινωνικῶν ἀνισοτήτων, ἀλλ' οὐδὲν ἥττον εἶναι ἀληθές ὅτι καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ ἔλατον, καὶ αἱ θύραι, καὶ τὰ σπυρὰ ὑφάσματα ἅτινα ἐσάλλησαν μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἱματισμοῦ εἰς Ἀγγλίαν, ἤθελον κατασκευάζεσθαι, ἂν ὅχι

ἔπως ἐν Εὐρώπῃ, τοῦλάχιστον παραπλησίως, ἐὰν ἐνισχύετο καὶ αὐτῶν ἡ βελτίωσις, ἐὰν ἐδιδάσκοντο αἱ μέθοδοι, ἐὰν ἐβραβεύοντο οἱ εὐδοκίμοι.

Ἀπλῶς τις πολίτης, οὕτινας οἱ εὐραγέτικοι ἀγῶνες ἐβραβύθησαν καὶ βραδεως καὶ ἀτελῶς, κάτοχος, ὅχι μεγάλων χρηματικῶν πόρων, ἀλλὰ μεγίστου ζήλου εἰς τὸ νὰ ὠρελήσῃ τὴν πατρίδα, ἀνέλαβε μόνος καὶ ἔφερεν εἰς πέρας πρὸ ἑξ ἑτῶν τὴν ἐν Πειραιεὶ Ἰδρυτὶν καταστήματος μεταξουργίας, ἐν ᾧ ἐργάζονται ἐξήκοντα περίπου ἄνδρες καὶ κοράσια, κατὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς μεθόδους. Ἡκούσαμεν δὲ πολλοὺς εἰδήσαντας βεδιοῦντας ὅτι, ἡ ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ τοῦ Κ. Λουκά Ράλλη παρασκευαζομένη μετάξι, δὲν ὑπολείπεται πολὺ τῆς εὐρωπαϊκῆς. Διὸ τί ἄρα δὲν ἤθελον βελτιωθῇ, ἐνισχυόμενοι, καὶ ἄλλοι κλάδοι βιομηχανικοί;

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ περὶ βραβεύσεως τῶν ἐξ ἑλληνικῶν προϊόντων, λέγομεν ὅτι, ἐὰν τὰ βραβεῖα τῶν ἀνωτέρων τῆς γ' τάξεως, ἐδόθησαν εἰς τὰ ἐντελέστερα ἔργα τῆς τέχνης ἢ τῆς φύσεως, ἀποροῦμεν διὰ τί δὲν ἀπενεμήθη τοιοῦτο καὶ εἰς τὸ μέλι τῆς Ἑλλάδος, οὕτινος ὁμολογουμένως δὲν ὑπάρχει ἄλλο ἀσταιότερον κατὰ τὴν ἐκφράσιν καὶ τοῦ ἡμετέρου Στράβωνος (1).

Παρὰ τὰ προϊόντα ταῦτα, ἐτιμῆθη ὑπ' αὐτῆς τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας διὰ χρυσῆς μεταλλίας φερουσίας τὴν προτομὴν αὐτῆς, ὁ Ἀγαθάγγελος Τριανταφύλλου, ὅστις προσέφερεν αὐτῇ λεπτοουργέστατον ἀνάγλωρον ξυλογράφημα, παριστῶν τὸν Εὐαγγελιστὴν. Ὁ Ἀγαθάγγελος οὗτος εἶναι καθηγητὴς τῆς ξυλογραφίας ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ Ἀθηνῶν, περὶ οὗ θέλομεν ὁμιλήσει προσεχῶς.

Ὡς ὁμιλοῦντες περὶ τῶν ἐκτεθέντων ἐν Ἀγγλίᾳ ἑλληνικῶν προϊόντων, κρίνομεν καλὸν νὰ γνωστοποιήσωμεν πρὸς τοὺς ἀναγνῶντας τῆς Πανδώρας δύο ἐπιστολάς, τὴν μὲν διευθυνθείσαν μετὰ μεταλλίας ὑπὸ τοῦ πρίγγηπος Ἀλβέρτου, συζύγου τῆς βασιλίσσης, πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐν Λονδίνῳ ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν δὲ πρὸς τὸν Κ. Α. Ράλλον, πρόεδρον τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς.

Ἐκ τῶν ἐν Οὐάττσον ἀνακτόρων.

Τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1851.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐν Λονδίνῳ ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κύριε!

Λαμβάνω τὴν τιμὴν, ὡς Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1851 Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ σᾶς πληρο-

(1) Περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ μέλιτος ἀνάγνωθε τὴν ἀξίαν λόγου διατριβὴν τοῦ φοιτητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Δ. Ν. Τρανταλίδου, δημοσιευθεῖσαν διὰ τοῦ ΑΔ. φυλλαδίου τῆς Πανδώρας.

πρόξω, ὅτι οἱ ἐπίτροποι τῆς Α. Μ. ἀπεφάσισαν νὰ
σᾶς ἀπονεμηθῶσιν ἐκ μέρους αὐτῶν, ὅσον ἐνεστὶ τάχιον,
ἐν νομισματοσέμῳ μεθ' ἐνὸς ἀποδεικτικοῦ εὐαρεσκείας,
καὶ ἐν ἀντίτυπον τῆς ἐτυμηγορίας τῶν ἐνόρκων, τὰ
ὁποῖα παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε ὡς ἐνθύμημα τῆς ἀρ-
τίως περατωθείσης ἐκθέσεως, καὶ ὡς λεπτόν δείγμα
εὐχαριστίας διὰ τὴν πολλοῦ λόγου ἀξίαν συνδρομὴν
τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς μᾶς ἐδώκατε.
Δραττόμενος δὲ εὐχαρίστως τῆς εὐκαιρίας ταύτης, σᾶς
ἐκφράζω ἐξ ὀνόματός μου καὶ ἐκ μέρους τῶν συναδέλ-
φων μου τὴν ἐνωμοσύνην μας, διὰ τὴν μετὰ ζήλου,
συμπνοίας, καὶ ἐπιτηδειότητος σύμπραξίν σας μεθ' ἡμῶν
εἰς πάντα τὰ ἀπορῶντα τὸ μέρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐκ-
θέσεως. Ἀναγνωρίζομεν ὅτι εἰς τὴν πρόθυμον ταύτην
σύμπραξιν, τὴν ἐκ μέρους τῶν ξένων ἐπιτρόπων τῶν
Κυβερνήσεων, ὀφείλεται οὐ μικρὸν μέρος τῆς ἐπιτυ-
χίας τῆς εἰρημένης ἐκθέσεως. Ὑποσημαιοῦμαι

Ὁλως ὑμέτερος

ΑΛΒΕΡΤΟΣ

Πρόεδρος τῆς Βασ. Ἐπιτροπῆς.

Ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ὑδρῷ κήπῳ παλατίου
τῆς Ἐκθέσεως.

Τῇ 29 Οκτωβρίου 1851.

Πρὸς τὸν Κ. Λουκᾶν Ῥάλλον, Πρόεδρον
τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κύριε!

Προσκαλούμεθα παρὰ τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Α. Μ.
ἐπὶ τῆς εὐτυχῶς περατωθείσης ἐκθέσεως τοῦ 1851
νὰ διαβιβάσωμεν πρὸς ὑμᾶς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς
Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς τὰς ἐγκαρδίους αὐτῶν εὐχα-
ριστίας, διὰ τὴν πολλοῦ λόγου ἀξίαν συνδρομὴν, τὴν
ὁποίαν ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη παρέσχεν ἀπ' ἀρχῆς τῆς
ἀναδείξεως αὐτῆς, τόσον ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν δυσκο-
λιῶν ὅσαι προηγήθησαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκθέσεως,
καὶ συνώδευσαν αὐτὴν, καθὼς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν
αὐτῆς ταύτης τῆς ἐκθέσεως.

Ἄν καὶ οἱ Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι, καὶ οἱ ὑπὸ τὴν
διεύθυνσιν αὐτῶν ἐργασθέντες, οὐδενὸς ἐφείσθησαν κό-
που διὰ νὰ ἀναδείξωσι τὴν ἐκθεσιν ταύτην ἀξίαν καὶ
διδακτικὴν παράστασιν τῆς παρούσης καταστάσεως
τῶν τεχνῶν καὶ τῆς βιομηχανίας κατὰ τὰ διάφορα
τοῦ κόσμου μέρη, συναισθάνονται ὁμως πληρέστατα,
ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατον νὰ ταλασφορήσωσιν οἱ ἀ-
γῶνές των, ἐὰν ἡ αἰτηθεῖσα σύμπραξις τῶν ἄλλων ἐξ-

εὐγενισμένων ἐθνῶν, δὲν ἐχορηγεῖτο εἰς αὐτοὺς τόσον
προθύμως καὶ δραστηρίως, πανταχοῦ ὅπου ἡ αἰτήσις
αὕτη ἀπευθύνθη.

Ἡ προθυμία, μεθ' ἧς ἡ σύμπραξις αὕτη ἐχορηγήθη
μετέδωκεν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, ὡς εἰς ἐκθεσιν τῶν
ἔργων τῆς βιομηχανίας ἀπάντων τῶν ἐθνῶν, τὸν δια-
κεκριμένον χαρακτήρα τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ φέρῃ κα-
τὰ τὴν ἐνθερμον ἐπιθυμίαν τῶν Βασιλικῶν Ἐπιτρόπων.

Μεταξὺ τῶν ἀναλαβόντων τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκ-
θέσεως, διακεκριμένην θέσιν κατέχουσιν οἱ ἀναδε-
χθέντες τὸ ἔργον τῶν ἐπιτρόπων τῶν ξένων Κυβερ-
νήσεων ἑξοχοὶ ἄνδρες. Ἐὰν τὸ κοινὸν τοῦ τόπου τού-
του εὐχαριστήθῃ διὰ τὴν ἐλευθεριότητα μεθ' ἧς τὰ
κάλλιστα καὶ πολυτιμότερα τῶν προϊόντων τῶν ἄλ-
λων ἐθνῶν μετεβιβάσθησαν εἰς τὰς ἡμετέρας ἀκτὰς,
ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκθέσεως, οὐδὲν ἦττον ἡγαλλιάσθη
ἰδὼν ἄνδρας εὐρωπαϊκῆς καὶ πλέον ἡ εὐρωπαϊκῆς
διασημότητος εἰς πάντα κλάδον ἐπιστήμης καὶ τέχνης,
ἐλθόντος προσωπικῶς νὰ παρέξωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν
διὰ νὰ καταστήσωσι τὴν ἐκθεσιν ἐντελῆ, καὶ νὰ συμ-
πράξωσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς διευθετήσεως αὐτῆς. Εἶναι
εὐχάριστον τῷ ὄντι νὰ παρατηρήτῃ τις, ὅτι αἱ προσ-
παθεῖαι τῶν διακεκριμένων τούτων ἀνδρῶν, οὐ μόνον
δὲν ἡλαττώθησαν ποσῶς, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ ἁρμονία καὶ
ἡ ἐπιτυχία, αἵτινες ἦτο ἐπόμενον νὰ προκύψωσιν ἀπὸ
τὸν διορισμὸν αὐτῶν, συνώδευσαν ἀναλλοιώτως καὶ
τὰς ἐλαχίστας πράξεις αὐτῶν.

Εἰς τινὰς τῶν ξένων ἐπιτρόπων ὀφείλονται ἰδίως
εὐχαρισταί ἐκ μέρους τῶν ἐπιτρόπων τῆς Α. Μ. διὰ
τὰς πολυτίμους συμβουλὰς, τὰς ὁποίας ἡ ἐξοικειώσις
των μετὰ τὸν τρόπον τῆς διαγωγῆς τῶν ξένων ἐκθέσεων
τοὺς ἐνίσχυτε νὰ δώσωσιν. Ἄλλοι πάλιν διετέλεσαν ἐν-
ορκοὶ διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων, καὶ ὁ τρό-
πος, καθ' ὃν τὸ ἐμβριθεῖς τοῦτο καθήκον ἐξεπληρώθη
ὑπὸ πάντων τῶν ξένων ἐνόρκων, ἀπαιτεῖ τὴν ἰδιάζου-
σαν τῆς ἐπιτροπῆς ἐγνωμοσύνην. Ἀλλ' οἱ ἐπίτροποι
θεωροῦσι περιττὸν νὰ ἀναφέρωσι μίαν πρὸς μίαν ὁλὰς
τὰς ἀποδοθείσας ὑπὸ τῶν ξένων ἐπιτρόπων ὑπηρεσίας,
διότι ὁσάκις καὶ ὅπωςδὴποτε ἐζητήθη ἡ συνδρομὴ αὐ-
τῶν, ἐχορηγήθη πάντοτε προθύμως καὶ ἀπέδῃ ἀμε-
ταβλήτως λίαν ἐπωφελῆς.

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας ταύτης διὰ νὰ σᾶς πλη-
ροφρήσωμεν, ὅτι οἱ Βασιλικοὶ Ἐπίτροποι σκοπεύουσι
νὰ προσφέρωσιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν ἐθνῶν τῶν
συνδραμόντων τὴν ἐκθεσιν, ἀνὰ μίαν σειρὰν τῶν ὑπὸ
τῆς ἐπιτροπῆς ἀπονεμηθέντων νομισματοσέμων, μεθ'
ἐνὸς ἀντιτύπου τῶν ἐτυμηγοριῶν τῶν ἐνόρκων, περιέ-
χοντος τὰς εἰκόνας τῶν ἐκτεθέντων εἰδῶν, ὡς ἐνθύμη-
μα τοῦ φιλικοῦ αὐτοῦ διαγωνισμοῦ, ἐξ οὗ ἐλπίζεται,
ὅτι διὰ τῶν εὐλογιῶν τῆς θείας προνοίας, εὐεργετικώ-
τατα ἀποτελέσματα θέλουσιν ἀπορρέυσει πάντων, ὅπερ
καὶ ὅτι ὁ δεσμὸς τῆς εἰρήνης, τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς ἀ-
μοιβαίας ἀγάπης θέλουσιν ἐτι μᾶλλον συσφιγθῇ καθ'
ὅλον τὸν ἐξευγενισμένον κόσμον. Τὰ νομισματοσέμια
καὶ τὰ ἀντίτυπα ταῦτα θέλουσιν ἀποσταλεῖ εἰς τὴν
Κυβέρνησιν ἐκάστου Κράτους διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν
Ἐξωτερικῶν.

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας ταύτης διὰ νὰ ἐκανα-
λάβωμεν τὰς διαβεβαιώσεις τῆς πρὸς ὑμᾶς μεγίστης
ὕπολήψεως, μεθ' ἧς ὑποσημειούμεθα Κύριε, κτλ.

ΣΚΩΤ. ΡΩΣΣΕΛ.

ΕΔΓΑΡ. Α. ΒΑΟΥΡΙΓΚ.

Ο ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΣ

Κατὰ Τίμωνα (Κορμενίνου).

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Ἐν τῷ δ'. Φυλλαδίῳ τῆς Εὐτέρπης ἀνέγνωμεν αὐ-
στηροτάτην τῆς φιλολογικῆς ἀξίας τοῦ Λαμαρτίνου ἐ-
πικρίσιν ὑπὸ τοῦ Γάλλου Τίμωνος (Κορμενίνου).

Περίεργοι θέλουσι φανῇ βεβαίως εἰς τοὺς ἀναγνώ-
στας αἱ σκέψεις τοῦ αὐτοῦ μεγάλου κριτικοῦ περὶ
τῆς φιλολογικῆς ἀξίας τοῦ αὐτοῦ μεγάλου ποιητοῦ
καὶ ῥήτορος, αἱ ἐκδοθεῖσαι ἐν τῷ *Κλέπτη* τοῦ ἔτους
1848.

Ἐν αὐταῖς ὁ Κ. Κορμενίνος ἐπαναλαμβάνει μὲν ὅσα
εἶχεν εἰπεῖ, ἢ τουλάχιστον ἀκολουθεῖ τὸν αὐτὸν μῖτον
τῶν ἰδεῶν, ἀλλὰ τὸν μῖτον τοῦτον ἐπιχρυσοῖ κατὰ τρι-
οῦτον τρόπον, εἰς τὰ χρώματα τοσοῦτον μεγύνει τὸ
ρόδιον, τόσον ἐπιπλήττων λαμβάνει τοὺς γλυκυτέρους
τόνους τῆς κριτικῆς διαπασῶν, ὥστε, ἡ συμπλήρωσις αὐ-
τῆς τῆς πρώτης πραγματείας του, χωρὶς νὰ παλινωδῇ,
ἀπέχει ὁμως τῆς παλινωδίας ὅσον ἐνεσι ὀλιγώτερον, καὶ
πολλὴν δίδει ὑπόνοιαν μὴ ἡ πολιτικὴ τῶν πραγμά-
των ῥοπή συνατέλεισεν εἰς τὴν ἀλλοίωσιν ταύτης τῆς
ἐπικρίσεως. Ἰδοὺ αἱ νεώτεραι σκέψεις.

• Ἀναμφιδόλως τὸν Λαμαρτίνον δὲν δυνάμεθα
νὰ κατατάξωμεν μεταξὺ τῶν κλασσικῶν ποιητῶν,
καθόσον ὁ ἀνὴρ δὲν ἐρρύθμισεν ἑαυτὸν κατὰ τὸν Ἀπόλ-
λωνα τὸν ἀρχαϊκόν· ἀλλ' εἰς τὸ εἶδός του εἶναι πρω-
τότυπος, ὡς πάντες οἱ μεγαλοφυεῖς εἶναι ἀτημέλη-
τος, ἀλλ' ἐνταυτῷ καὶ ἀφελής, διότι ἀτημέλητος παί-
ζει τὸν στίχον, καὶ ἡ μελοποιεῖα, ὑπὸ τὸν δάκτυλόν
του, μεταμορφοῦται καὶ ῥυθμίζεται καθ' ὅλας αὐτοῦ
τὰς ἐμπνεύσεις, καὶ καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἀρεσκείας. Τὰ
οὐράνια σώματα ἐν τῷ ἀπείρῳ δὲν κυλινδρῶνται ἁρμο-
νικώτερον τῶν στίχων του· τὸ ῥυακίον, ῥέον ἐν τῷ
λειμῶνι δὲ, ἔχει γλυκύτερον, τὸν μορμυρισμόν· τὸ ἐχ-
ρινὸν πτηνὸν δὲν ἔχει εὐφωνότερον τὸ ἄσμα· καὶ ἡ
ἐσπερινὴ αὖρα, ἡδὺ ἐκπιέουσα ἐπὶ τὰς Σικελικὰς λί-
μνας, δὲν διακοσμεῖ τὴν λεπτὴν διακόμενσιν των διὰ
γλυκυτέρων καὶ λαμπροτέρων ἀκτίνων.

• Καὶ οὐ μόνον τὰ χαίλη αὐτοῦ ἀΐθουσιν, ἀλλὰ καὶ
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ στένευσα καὶ πρὸς τὴν ψυχὴν μας ἀπο-
τεινομένη, καὶ μᾶς διεγείρει ἀναμνήσεις, καὶ ταραττει
τὴν καρδίαν καὶ τὰς αἰσθήσεις μας ὅλας, καὶ μᾶς
καταπνίγει εἰς τὰ δάκρυά του, εἰς τὰ τρυφερά του αἰ-
σθήματα.

• Καὶ αἱ μελέται του, ἐπὶ πτερύγων φλογερῶν μᾶς
μεταφέρουσιν εἰς τὰς ἀπώτατας χώρας τῆς αἰωνιότη-
τος, τοῦ θανάτου, τοῦ χρόνου, τοῦ ἀπείρου, καὶ τῆς
διανοίας, ἐνθα οὐδέποτε ἐνεβατεύσαμεν, καὶ διὰ τι-
νος γλώσσης ποιητικῆς, ἀνηκούστου καὶ εὐστρόφου,
φθογγάζονται ἀληθείας μεταφυσικᾶς.

• Ἀγνοῶ, καὶ οὐδὲ νὰ μάθω θέλω, ἂν τοῦ ζήχου
του ἡ τομὴ ᾖναι πάντοτε ἡ αὐτὴ, ἂν τὸ ὁμοιοκατά-
ληπτὸν του ἀμοιροῖ πολλάκις ἐπιτυχίας, ἂν αἱ ἰδέαι
του δὲν διακυμαίνωνται, δὲν μετέχῃσι καὶ ἀντιφά-
σεως, καὶ ἂν τῆς λύρας του αἱ χορδαὶ ἀναδίδωσι πάν-
τοτε τὸν αὐτὸν ἦχον. — Μὴ τοι οἱ ὁμοιόμορφοι καὶ ἐ-
σομεγέθεις ἐρετμοὶ δὲν ταραττωσι τῶν ὑδάτων τὰ νῶτα
καὶ μὲ ἴσην τὴν μονοτονίαν; μὴ τοι ἀπαρέτκωμαι τὴν
ἐπανάληψιν τῶν μελιβρύτων, τῆς ὑπολαΐδος ἀσμάτων;
μὴ τοι τὸ ἴον μὲ τὰ μῦρά του καὶ ἡ ἀηδὼν μὲ τὴν
μελωδίαν, μὲ τὰ καλλιβλέμματα ὀμματα τῆς δὲν μὲ
δακχεύουσι πάντοτε; μὴ τοι ἀποστρέφομαι τὴν δοῆν
τοῦ καταρράκτου καὶ τῶν ἀπλανῶν τὰς φλόγας ἀσέ-
ρων; μήπως ἡ πάσχουσα ψυχὴ τοὺς αὐτοὺς δὲν ἀνα-
πέμπῃ πάντοτε γόους; μὴ τοι ἡ μήτηρ ἡ στερουμέ-
νη τοῦ υἱοῦ δὲν ἐντέρπεται ἐπὶ τὴν ἐπανάληψιν τῶν
δακρύων τῆς; — Ταῦτ' λοιπόν· μὴ τοι ἀπαιτῶ παρὰ
τοῦ Λαμαρτίνου τὴν ἀπόδειξιν τῆς πραγματικότητος
τῶν ὧων ἄδει; Παρ' αὐτοῦ δὲν ἀπαιτῶ ἡ ὄνειροπο-
λήσεις ἐπὶ τῆς λύρας του — καὶ ὄνειροπολήσεις εὐρί-
σκω· στεναγμοὺς — καὶ στενάζω· ἔρωτας — καὶ
ἔρωτι· ἡδονὰς — καὶ ἡδύνομαι.

• Τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ὁ Λαμαρτίνος καὶ ὁ
Βίκτωρ Οὐγὼ ἐκόσμησαν δι' ἀδαμάντων καὶ μαρ-
γαριτῶν πολυτίμων τὸ ζέμματῆς Γαλλικῆς ποιήσεως;

• Ἀμφότεροι ἄτακτοι τὴν πορείαν καὶ λειποτά-
κται τῶν γραμματικῶν κανόνων, ἀμφότεροι περὶ
πολλοῦ ποιούμενοι τὰς λέξεις μᾶλλον ἢ τὰς ἰδέας,
τὰς ἀνατροφὰς μᾶλλον ἢ τὸ εὐθύτητα, τὸ καινοφ-
νές ἢ τὴν μεθοδὸν, τὸ ἀπροσδόκητον ἢ τὸν θαυμα-
αῖον, καὶ πολλάκις τὸν στίχον μᾶλλον ἢ τὸ νόημα·
— ἀμφότεροι μᾶς ἀποκαροῦν ἐνίοτε διὰ τῆς μονο-
τονίας των, ἀλλὰ καὶ μᾶς διεγείρουσιν ἐνίοτε μετὰ
πατάγου· — ἀμφότεροι, ἰδιότροποι καὶ μεγαλοφυεῖς, ἐν-
τολὴν ἔσχον τὴν ἀνέγερσιν μιᾶς φιλολογίας νενε-
κρωμένης.

• Ὁ εἰς ἀναδίδει φλόγας καὶ σπινθήρας ὡς οἱ πο-
λύτιμοι ἄνθρωποι τῆς ἀνατολῆς, ὁ ἕτερος στένει ὡς
τοῦ Φιγγάλου (α) ἡ λύρα ἐν μέσῳ θαμνοφύτων ἐρή-
μων. Ὁ μὲν, περιφερόμενος εἰς τὸν λυρικόν του οἶ-
τρον, καὶ μὴ φειδόμενος οὐδόλως τῆς ἰσχύος καὶ τῶν
γνώσεών του, εἶναι ἀκανόνιστος, φανταστικός, καὶ ἐνίοτε
ἀμίμητος, ὁ δὲ, μᾶλλον θρησκευτικός, μᾶλλον σκεπτι-
κός, ἐγκολποῦται μύθους καὶ δάκρυα, ἔχει πλειοτέραν
μὲ τοὺς οὐρανοὺς τὴν συγχοινωνίαν καὶ ἄδει ὡσανεὶ
ἱκετεύων. Ὁ εἰς διαστρεβλοῖ τὸν ῥυθμόν, καὶ παραβιά-
ζει τὴν μοῦσάν του, ἐν ᾧ ἄρ' ἑτέρου ὁ ἄλλος τὴν θω-

(α) Φιγγαλ, ὁ πατὴρ τοῦ διασημοῦ Ὀσσιάν, καλεῖται τῶν περιηγημα-
τῶν Καλτὸν Βάρδον· ἔγραψεν, ὡς ὁ εἶδος αὐτοῦ, ποιήσεις, πολεμικὰς
ἔχουσας ὑπόθεσιν. T. S. M.